

Arrest

nr. 60 082 van 20 april 2011

in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 5 januari 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 december 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 8 februari 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 maart 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat I. OGER, die loco advocaat J. VANSPEYBROUCK verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. MAES, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde zich een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine en bent afkomstig uit Grozny (Tsjetsjenië). U bent sinds 2001 wettelijk gehuwd met Z.D.(...) (O.V. X), eveneens Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine. Jullie hebben drie kinderen. U werkte als verkoopster op de markt.

In 2003 kende u problemen met de autoriteiten vanwege uw broer, I.A.(...). Hij was emir en leider van een groepering die acties ondernamen tegen Russische militairen. Hij werd op 6 november 2003 vermoord, toen zijn auto beschoten werd. Daarna kwamen medewerkers van de autoriteiten langs. Ze vroegen naar de vrienden van uw broer, waar de wapens waren en zochten een video-camera en opnames. U werd meerdere keren meegenomen naar de ROVD en over uw broer ondervraagd.

U verbleef daarna gedurende een half jaar in Nalchik (Ingoesjetië), waarna u terugkeerde naar Grozny. Op 5 mei 2010 vertrok uw echtgenoot zoals gewoonlijk van huis om te gaan werken als taxichauffeur. Hij kwam niet naar huis, maar belde u 's avonds laat van bij een vriend. Hij vertelde u dat hij die dag twee mensen in zijn taxi had gehad, die naar Shatoi wilden. Onderweg, aan het kruispunt bij Gikalo, waren er controles. De passagiers eisten dat uw man zou terugkeren, omdat ze wapens in hun tassen hadden. Hij keerde daarom de wagen om en kon zo ontsnappen, met zijn twee passagiers. Hij liet al zijn papieren en de auto achter en ging naar zijn vriend, waar hij ook overnachtte. Diezelfde nacht, van 5 op 6 mei 2010 vielen er gemaskerde en niet-gemaskerde mannen jullie woning binnen. Ze doorzochten het huis en vroegen naar uw man. Ze zeiden tegen uw schoonvader dat zijn zoon rebellen had vervoerd en geholpen. Zijn zoon moest zich komen aanbieden bij de ROVD van de Okjabrski rayon, indien hij zijn kinderen niet in gevaar wilde brengen. Uw schoonvader overlegde daarop met zijn broer M.(...). Deze kwam u en de kinderen 's avonds ophalen en nam jullie mee naar zijn woning. Nog diezelfde avond kwam ook uw echtgenoot naar het huis van Movladi.

Op 7 mei 2010 werden jullie daar opgehaald en met een bestelwagen weggevoerd. Jullie werden naar een stad gebracht, waar jullie in een vrachtwagen moesten overstappen. Op een autostaanplaats moesten jullie overstappen in een personenwagen, die daar stond te wachten. Deze bracht jullie tot de Belgische asielinstanties.

Op 11 mei 2010 diende u een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten. U toonde daarbij uw huwelijksakte, de geboorteaktes van jullie drie kinderen en het intern paspoort van uw echtgenoot. U verloor uw intern paspoort in januari 2010, toen uw handtas gestolen werd. U vroeg geen nieuw paspoort aan. Na jullie vertrek kwamen er medewerkers van de ordediensten langs uw schoonouders om naar uw echtgenoot te vragen.

B. Motivering

Uit uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal blijkt dat u uw land van herkomst heeft verlaten vanwege uw echtgenoot Z.D.(...) (O.V. 6.626.974).

U verklaarde dat u vreesde voor zijn leven en het leven van uw kinderen.

Uw echtgenoot werkte als taxichauffeur en nam in die hoedanigheid op 5 mei 2010 twee mensen mee in zijn wagen. Ze wilden naar Shatoi, maar dwongen uw man rechtsomkeer te maken toen ze een controlepost naderden. Hun wagen werd gevolgd tot Gikalo, waar de passagiers uit de wagen stapten en weg vluchtten. Ook uw echtgenoot vluchtte weg en dook onder bij een vriend. Nog diezelfde nacht kwamen er militairen langs, die uw echtgenoot zochten. Dit vormde voor u en uw gezin de aanleiding voor jullie vertrek uit de Russische Federatie, zo verklaarde u.

In het kader van uw asielaanvraag verwees u nog naar uw broer, I.A.(...). Deze had gestreden tegen de Russische autoriteiten en werd als gevolg daarvan vermoord in november 2003. Na zijn dood werd u verschillende keren naar de ROVD werd meegenomen, waar u over uw broer werd ondervraagd. Dit vormde voor u echter geen aanleiding om te vluchten. U vestigde zich wel gedurende een half jaar in Nalchik (Ingoesjetië), maar keerde daarna terug naar Grozny (CGVS p. 5-6). In de jaren die daarop volgden, kende u zelf geen problemen meer. U gaf aan dat u niet meer werd vastgehouden of meegenomen. U verklaarde ook dat u nooit werd aangeklaagd of veroordeeld (CGVS p. 8).

Aangezien in het kader van de asielaanvraag van uw echtgenoot door het Commissariaat-generaal besloten werd dat hem de status van vluchteling of de subsidiaire bescherming niet kon worden toegekend, kan in uw hoofde evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Voor een uitgebreide weergave van de elementen op basis waarvan de beslissing van uw echtgenoot is genomen evenals een bespreking van de documenten die jullie voorlegden, dient verwezen te worden naar de beslissing van deze laatste.

Als bijkomend motiveringselement werd in de beslissing van uw man jullie verklaringen over uw paspoort als ongeloofwaardig geapprecieerd. Hierover werd het volgende gesteld :

"Hierbij aansluitend dient nog te worden opgemerkt dat ook de verklaringen omtrent het ontbreken van het intern paspoort van uw echtgenote niet standvastig zijn. Zij zou dit in januari 2010 verloren hebben, toen haar tas op de markt gestolen werd. Ze vroeg echter geen nieuw paspoort aan. U verklaarde daarover dat ze het wel wilde doen, maar steeds uitstelde. U gaf ook aan dat er in principe geen paspoorten meer gevraagd worden om mensen te controleren, maar gaf toe dat het een belangrijk identiteitsdocument is. Ze was wel van plan om documenten te verzamelen, maar regelde dit met haar moeder (CGVS p. 5). Desondanks had ze bij jullie vertrek in mei 2010 geen nieuw paspoort aangevraagd, noch een tijdelijk identiteitsdocument bekomen. Ze deed evenmin aangifte van deze diefstal of het verlies van haar documenten. Uw echtgenote verklaarde zelf dat zij geen paspoort nodig had (CGVS A.(...) p. 4), hetgeen uiteraard strijdig is met het belang van persoonlijke identiteitsdocumenten – niet alleen hier in België in het kader van de asielprocedure, maar

zeker in het land van herkomst. Tenslotte bleek u niet op de hoogte van de betekenis van de stempels, die op de geboorteaktes van jullie drie kinderen geplaatst werden (CGVS p. 6). Uw echtgenote verklaarde dat dergelijke stempels noodzakelijk waren om te bewijzen dat de kinderen de Russische nationaliteit hadden. Ze verklaarde dat haar zuster daarvoor had gezorgd, maar wist niet hoe of waar ze dat had gedaan (CGVS A.(...) p. 4). Dergelijke verklaringen zijn weinig geloofwaardig.”

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Uit de gegevens van het dossier blijkt dat verzoekster haar aanvraag om erkenning als vluchteling of om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus verbindt aan deze van haar echtgenoot, Z.D.. Zij roept geen eigen motieven in.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft bij arrest nr. 60 081 van 20 april 2011 de aanvraag om erkenning van de vluchtelingenstatus en om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus van Z.D. verworpen.

In dit arrest wordt als volgt gemotiveerd:

“2.2. De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de in artikel 57/6, eerste lid, 2° van de voormelde wet van 15 december 1980 bedoelde beslissingen, over volheid van bevoegdheid. Dit wil zeggen dat de Raad het geschil, in zijn geheel, aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter, in laatste aanleg, uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund.

2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84).

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204).

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. De inroeping van de schending van de motiveringsplicht door verzoeker uiteen valt in twee delen. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt.

Uit het verzoekschrift blijkt eveneens dat verzoeker de motivering van de bestreden beslissing betwist en aldus de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, zodat het middel vanuit dit oogpunt moet worden onderzocht.

2.5. De Raad wijst er op dat artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 1(2) van het Protocol betreffende de status van vluchtelingen geen directe werking hebben binnen de Belgische rechtsorde. Deze bepalingen kunnen bijgevolg niet dienstig worden aangevoerd.

Wat betreft de aangevoerde schending artikel 52 van de voormelde wet van 15 december 1980, stelt de Raad vast dat verzoeker geenszins aantoon op welke manier voormeld artikel, dat enkel een regeling van de bevoegdheid van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen inhoudt, schendt.

Bijgevolg is deze aangevoerde schending als middel onontvankelijk.

2.6. De Raad stelt vast dat verzoeker zich beperkt tot het tegenspreken van de gevolgtrekkingen vervat in de bestreden beslissing en tot het uiten van blote beweringen, zonder evenwel concrete elementen aan te halen die de motieven in de bestreden beslissing weerleggen.

Er wordt bijgevolg geen afbreuk gedaan aan de door de commissaris-generaal gemaakte vaststellingen die steun vinden in het administratief dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de commissaris-generaal de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding.

Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoeker werd opgeroepen voor een verhoor op het Commissariaat-generaal op 8 juli 2010, dat hij tijdens dit verhoor de kans kreeg om zijn asielmotieven uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, en dat het verhoor plaatsvond met behulp van een tolk die de Russische taal machtig is, in bijzijn van zijn advocaat.

Het zorgvuldigheidsbeginsel werd aldus niet geschonden.

Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan evenmin worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

Verzoeker maakt aldus niet aannemelijk dat hij een gegronde vrees koestert voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 §2, a. en b. van de voormelde wet.

Wat betreft een reëel risico op ernstige schade als bedoeld in artikel 48/4, §2, c. van voormelde wet van 15 december 1980, deelt de Raad onder verwijzing naar de informatie toegevoegd aan het administratief dossier, het besluit van de commissaris-generaal.

De commissaris-generaal heeft zich gesteund op informatie afkomstig van CEDOCA, een onafhankelijke en officiële Belgische documentatie- en onderzoeksdienst en zit vervat in het administratief dossier.

Verzoeker brengt geen concrete elementen aan die de op deze bronnen gefundeerde juistheid van de informatie van de commissaris-generaal weerleggen.

Derhalve kan aan verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus als voorzien in artikel 48/4 van voormelde wet, niet worden toegekend.

De bestreden beslissing is gesteund op afdoende gronden, dewelke de Raad beaamt en overneemt.

Artikel 48/3 van voormelde wet is niet geschonden."

2.3. Dienvolgens kan ook in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en geen reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van dezelfde wet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig april tweeduizend en elf door:

dhr. M. BONTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M. BONTE